

[Finansministeren]

mærksom på, at oversigtens tal dækker over en række projekter, der normalt kun præsenteres enkeltvis over en længere årrække. Regeringen har imidlertid fundet det ønskeligt at præsentere det fulde billede af de anlægsbehov, som i dag forudses at ville dukke op og at vinde politisk tilslutning – eller i hvert fald at være vanskelige at afvise ud fra en isoleret bedømmelse. Mange projekter har måttet udskydes eller helt udgå i sammensætningen af dette program. Selv for projekter, der er med, er der ikke tale om noget forhåndstilsagn – endelige bevillinger – men om en så fuldstændig behovsvurdering, som det i dag er muligt at foretage.

Når regeringen har ønsket at fremlægge dette samlede investeringsprogram, er det som nævnt, fordi vi står over for flere større enkeltprojekter, hvis gennemførelse vil være af overordentlig stor værdi for det danske samfund, men som i selve gennemførelsesfasen kunne forårsage samfundsøkonomiske problemer, hvis vi ikke i tide tænker os om og forsøger at danne os et billede af den økonomiske helhed, hvori de indgår. Uden sådanne overvejelser kunne vi risikere enten at løbe ind i en overophedning af dele af samfundsøkonomien og uhåndterlige valutaproblemer, eller også at vi på et sent tidspunkt måtte bortskære nogle af disse store projekter, blot fordi de er af en størrelsesorden, der beløbsmæssigt betyder noget.

Ved at opstille et samlet investeringsprogram opnås endvidere et bedre grundlag for løbende at foretage justeringer i omfanget og sammensætningen af det offentlige investeringsaktivitet under hensyntagen til den almindelige økonomiske udvikling og samfundsudviklingen i øvrigt.

Regeringens investeringsprogram indeholder store beløb, men sammenholder man det nøjere med planredegørelsen, vil man se, at regeringen i sit program har foretaget særdeles kraftige beskæringer i forhold til, hvad man i de forskellige sektorer – og formentlig også fra mange sider her i folketinget – vil anse for særdeles velbegrundede og nærmest

uomgængelige investeringer.

Når regeringen finder det fremlagte investeringsprogram både ønskeligt og forsvarligt, er det i første række, fordi det vil indebære en forbedring af beskæftigelsen. Set i forhold til en ordinær forlængelse af anlægsbudgetterne efter udløbet af beskæftigelsesplan II er nettoresultatet, at investeringsprogrammet indebærer en merbeskæftigelse på ca. 22.000 fuldtidsbeskæftigede i 1981, ca. 24.000 i 1983 og over 30.000 i 1985. For så vidt kan man betragte investeringsprogrammet som en opfølgning af beskæftigelsesplan II.

Lønindholdet pr. investeret krone i det samlede program ligger meget nær gennemsnittet for de offentlige investeringer hidtil, og beskæftigelsesvirkningen af programmet er derfor stort set som forventet med den givne økonomiske ramme. Det er specielt de vigtige energiforsyningsprojekter, der trækker det gennemsnitlige lønindhold ned, mens der i øvrigt i prioriteringen er lagt vægt på at fremskynde projekter med højt beskæftigelsesindhold og koncentrere beskæringerne om anlægsaktivitet med lavt beskæftigelsesindhold.

Med redegørelsen her i dag har regeringen – som noget nyt – fremlagt en konkret plan, der afspejler regeringens hensigter for de offentlige investeringer i en 8 års periode frem til 1985.

For en meget stor del af investeringerne må vi erkende, at de er helt nødvendige, hvis vi skal opretholde tilvante funktioner i samfundet.

For investeringsprogrammet som helhed gælder, at det vil yde et væsentligt bidrag til at videreudvikle vort samfund og danne grundlaget for en fortsat velstandsstigning.

Hvortil kommer, at det i selve gennemførelsesfasen vil have betydelige beskæftigelsesmæssige konsekvenser.

Regeringen håber derfor på folketingets velvillige medvirken, efterhånden som programmet udmønter sig i konkrete beslutningsforslag.